

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 2. Lætitia in genere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

TITULUS III. LÆTITIA.

§. I. Symbola.

E ductum de carcere Joseph resonderunt. Gen. 41. 14. Veteres rei in carcere comam, & barbam, crescere sinebant; quasi lugentes, & squalentes: absoluti verò comam, & barbam, deponebant; vestesque mutabant; in signum lætitiæ. Corn. hic.

Qui maledixit patri - extinguetur lucerna ejus in medijs tenebris. Prov. 20. 20. Lucerna est Symbolum lætitiæ, & prosperitatis. Hinc de impio Prov. 13. 9. *lucerna impiorum extinguetur.* Corn. hic.

Omni tempore sint vestimenta tua candida. Eccl. 9. 8. Græc. *splendida.* q. d. esto omni tempore lætus, ut vertit Vatablus: lætitia enim notatur candidis vestibus. Hinc veste albâ utebantur Romani, & Judæi, in festis, & convivijs. Corn. hic.

Eris lux luna sicut lux solis. II. 30. 26. id est, omnia lætissima erunt, Barradius D. 1. Adv.

Circumamicti albis vestimentis. Apoc. 4. 2. Candida stolæ Symbolum sunt solidæ lætitiæ, quâ beati potentur. S. Andreas Cæsariensis. f. 4. hic.

§. II.

Lætitia in genere.

Non solus dolor lacrymas habet; habet & lætitia lacrymas. S. Ambr. 1. de excessu fratris Satyri c. 1.

Memoria quasi venter est animæ; lætitia verò: & tristitia; quasi cibus dulcis, & amarus. S. August. Conf. 1. 10. c. 14.

Calor dilatat, & exhilarat; frigus verò contristat. S. Thom. Aqu. in c. 1. Gen.

Quia impossibile est, semper agere in vita activa, & contemplativa; ideo oportet interdum gaudia curis anreponere; nè animus nimia severitate frangatur; & ut homo promptius vacet ad opera virtutum. Id. in c. 3. II.

§. III.

Lætitia vera, Spiritualis, Sanctorum.

Gaudete, quòd nomina vestra scripta sunt in caelis. Luc. 10. 20. Vera, & sola, lætitia est, supernè inscriptum esse. Inscrubitur autem unusquisque eò verius, & firmius isthic; quò, Christi gratiâ, & præsidio adjutus, plura hic, illustrioraque opera ediderit. Titus Boftr. hic.

Lucernæ ardentes. Luc. 12. 35. Lucernæ hóc locò mentis vigilantiam, spiritualemque animi jucunditatem, & lætitiâ, denotant. Id. hic.

Vocatus est J E S U S ad nuptias. Jo.

2. 2. Quid est, quòd Evangelij lectio festivitati nuptiali interfuisse Dominum perhibet invitatum? nisi quòd vinum ibi, id est, virtus lætitiæ spiritualis, defecerat; & languebant sicutium convivarum ora, vini lætificantis inopiâ: quoniam vinum lætificat cor hominis. S. Gaudentius tr. 8. de lect. Evang.

S. Athanasius in vita S. Antonij ait: Davidem à Samuele agnitum esse ex lætitiâ vultus: sicut ex eadem agnocebatur ab omnibus Antonius inter mille Monachos, dum ait: si quis ignarus ejus inter multitudinem Monachorum eum videre voluisset, nullò indicante, cæteris prætermisissis, ad Antonium currebat; & animæ puritatem agnoscebat ex vultu; & per speculum corporis gratiam sanctæ mentis intuebatur: nam semper hilarem faciem gerens liquidò ostendebat, se de cœlestibus cogitare. Apud Cornelium in 1. Reg. 15.

§. IV.

Lætitia vana, & inepta.

Ex Veteri, & Novo.

Lux vultus mei non cadebat in terram.

Job. 29. 24. Quia nimirum in tanta gravitate vultum tenere consueverat, ut nunquam contemptibili lætitiâ resolveretur; sed, quocumque hilariorem se presentibus exhiberet, certam semper ob causam utilitatis eorum faceret. V. Beda l. 3. qq. in libros Reg.

Curvatus sum usq; in finem. Pl. 37. 7. Hoc dicens, velut affectum ipsum, & animum, penitentis exponit dicentis: ex quo peccavi, nunquam risi, nunquam lætatus sum, nunquam mihi ipsi aliquid jucunditatis indulsit; sed semper in mœrore fui, semper in pœnitentia, semper in luctu. Origenes hic.

In salicibus suspendimus organa nostra. Pl. 136. 2. Suspendere citharas in salicibus fluminum Babylonæ, nihil est aliud, nisi relinquere instrumenta lætitiæ hominibus hujus sæculi; qui tanquam arbores infructuosæ irrigantur assidue aquis Babylonæ. Bellarminus hic.

Transivi ad contemplandam sapientiam, erroressq; & stultitiam &c. Ecclæ. 2. 12. Voluptatem vocat errorem, atque circuitum; quòd ad omnem ventum circumferantur bona ipsa terrena, quæ materiam suggerunt lætitiæ, & voluptati. Insanire enim videntur, ac esse sui oblitii, qui in loco miseræ, & lacrymarum, lætandum sibi esse falsò existimant. Olympiodorus hic.

Preparavit Dominus Deus bederam. Joan. 4. 6. Cur Dominus Propheta suo, qui Niniven converterat, adeò infestum se exhibet? quia dedecet Prophetam tantâ exultare lætitiâ in virgulto. Arphaxad, quòd exultaverit in Ec-

Mmm mm 3 bata-